

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

w sprawie **R. S.**

skazanego z art. 148 § 1 kk

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 grudnia 2007 r.,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T.

z dnia 7 maja 2007 r.

p o s t a n o w i ł:

- 1) oddalić wniosek o wznowienie postępowania,**
- 2) zwolnić skazanego od kosztów postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. S. we wniosku z dnia 27 maja 2013 r., zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 grudnia 2007 r., którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 7 maja 2007 r. skazujący R. S. za przestępstwo określone w art. 148 § 1 k.k. na karę 25 lat pozbawienia wolności.

Autor wniosku, powołując się na treść art. 540 § 1 pkt. 2a k.p.k. wskazał, iż w sprawie po wydaniu prawomocnego wyroku pojawiła się nowa okoliczność

„rzutująca w zasadniczy sposób na wiarygodność świadka M. P. (...), że zorganizowała oraz uczestniczyła w brutalnym zabójstwie greckiego biznesmena oraz kradzieży miliona Euro” (s. 3 wniosku). Powyższe okoliczności, zdaniem obrońcy, niezbiecie wskazują, że Sądy I i II instancji skazujące R. S. pomyliły się w ocenie wiarygodności świadka, nie wiedząc o jej zdemoralizowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. może nastąpić wyłącznie wówczas, gdy istnieje co najmniej wysokie prawdopodobieństwo, że skazany pomimo prawomocnego przypisania mu przestępstwa – nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Wspomniane prawdopodobieństwa winno wynikać z nowych faktów lub dowodów ujawnionych po zakończeniu procesu, które nie były znane sądom I i II instancji w chwili ich orzekania.

Takich faktów i dowodów wskazujących na wysokie prawdopodobieństwo nietrafności prawomocnego rozstrzygnięcia autor wniosku nie przedstawił.

Obrońca, powołując się na istnienie „nowych okoliczności”, kwestionuje ocenę zeznań świadka M. P., wywodząc, że są one niewiarygodne, co w konsekwencji powinno doprowadzić do zmiany ustaleń faktycznych i uniewinnienia R. S. Zdaniem obrońcy, skoro po kilku latach od złożenia zeznań M. P. jest podejrzana o popełnienie zbrodni, to wcześniej Sądy bezpodstawnie oceniły ją jako osobę wiarygodną.

Tymczasem nowe fakty nie mogą być ustalone w oparciu o poprzednio przeprowadzone dowody, dopuszczenie takiej możliwości oznaczałoby przyzwolenie na dokonywanie w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania ponownej oceny dowodów i dokonywanie na podstawie tej nowej oceny odmiennych ustaleń faktycznych. Nie może być wątpliwości, że nie jest to dopuszczalne (por. postanowienie SN z 24 lutego 1973 r., KZP 24/73, OSNPG 1973, nr 6 poz. 85). W toku postępowania o wznowienie nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego dokonanej przez sądy orzekające w sprawie (por. postanowienie SN z 24 listopada 1994 r., III KO 67/94, Wok. 1995, nr 2, s. 12 z aprobatą Z. Dody i J. Grajewskeigo, Karnoprocesowe

orzecznictwo PS 1997, nr 11 – 12, s. 140; podobnie wyrok SN z 11 stycznia 1983 r., IV KR 343.82, z aprobującą glosą K. Marszała, OSPiKA, nr 12, poz. 254).

R. S. przypisano sprawstwo zabójstwa w oparciu i dowody z zeznań świadka anonimowego oraz zeznań M. P. i J. M. Sądy wiele miejsca i uwagi poświęciły ocenie tych dowodów, zwracając uwagę na to, że świadkowie dysponowali wiedzą, która nie była znana organom ścigania, a która została potwierdzona w późniejszym toku śledztwa.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego R. S. o wznowienie postępowania karnego.